

dette høje Ting, udviskedes. Jeg haaber, at dette skal blive officielt bekræftet ved en Udtalelse paa den ene eller den anden Maade af dette Tings højtærede Formand, som i sidste Instans bærer Ansvar for, at Tidenden er et sandt Udtryk for . . .

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke forsøge at blande Formandens Handlinger ind i Debatten.

Zahle: Det skal jeg heller ikke gøre. — Da jeg altsaa ikke paa denne Maade kunde faa andet end en vaklende Besked fra den højtærede Konseilspræsident om, hvilken Metode der var anvendt ved Udarbejdelsen af disse militære Tabeller — i heldigste Tilfælde vidste den højtærede Konseilspræsident, da han forelagde os dem, ikke selv Besked om, hvilke Metoder der var anvendt —, har jeg selv maattet undersøge Sagen. Jeg siger, det er heldigst for den højtærede Konseilspræsident, at han ikke har vidst, hvilken Metode der var anvendt, da han kom til os med dette officielle eller halvofficielle Aktstykke, for den Metode, der er anvendt, er saa forkert, at hvis den højtærede Konseilspræsident havde vidst rigtigt Besked, vilde det have været i højeste Grad usømmeligt at forelægge os det. Men selv om den højtærede Konseilspræsident ingen Besked har vidst, er det dog meget let-sindigt at forelægge med den frommeste Mine af Verden, som om det var det ærligste og fineste Statspapir, et Dokument, der skulde indeholde den sidste Sandhed, naar en Undersøgelse viser, at det er et Dokument, som indeholder en tendentiøs og fuldkommen urigtig Sammenstilling af Danmarks, Sveriges og Norges Militæruddgifter.

Jeg skal nu gøre Rede for, hvordan jeg har undersøgt dette Forhold, og hvilke Resultater jeg er kommen til, idet jeg paa Forhaand gør opmærksom paa, at en Sammenligning mellem Danmark og Norge nogenlunde lader sig gøre. Ganske vist ere Forholdene højst forskellige og Sammenligningen derfor værdiløs, men rent abstrakt set og talmæssigt lader en saadan sig dog nogenlunde udføre, fordi Budgetter og Regnskaber ere nogenlunde ensartede, saa man kan gaa ud fra, at man for Norge kan finde de Budgettal, der svare til dem, som bruges i Danmark. Men for Sveriges Vedkommende er en Sammenligning fuldkommen ud i det blaa og hen i Vejret, fordi de regnskabsmæssige Forhold og Budgetforhold ere saa forskelligartede, at

det er aldeles usikkert, om man kan finde de Budgettal i Sverige, der svare til dem, man bruger for Danmarks Vedkommende. Derfor kan jeg heller ikke kontrolere, hvilken Metode den højtærede Konseilspræsident eller de Embedsmænd, han har anvendt — Ansvar for paahviler selvfølgelig den højtærede Konseilspræsident overfor Rigsdagen, vi have ikke noget med Embedsmændene at gøre — har brugt for Sveriges Vedkommende. Derimod er jeg saa heldig at kunne se, hvilken Metode der er anvendt for Norges Vedkommende, og der kan jeg ogsaa paavise, at det Resultat, man er kommen til ved Sammenligningen med Danmark, er fuldkommen skævt og misvisende.

Efter disse forudskikkede Bemærkninger skal jeg først tillade mig at gøre opmærksom paa, hvorledes Opstillingen er sket for Danmark, og bagefter undersøge, om Opstillingen for Norge svarer hertil, og hvorvidt det kan formodes, at det samme er sket for Sveriges Vedkommende. Der kan her kun være Tale om en Formodning, nogen egentlig Afgørelse kan man ikke komme til, da Forholdene ere saa forskellige. Vi se nu, at man for Danmarks Vedkommende ikke har medtaget alle militære Udgifter, man har kun taget dem, som — jeg kan næsten sige tilfældigvis — efter vort Budgets Beskaffenhed staa opførte paa § 22 under Krigsministeriets Budget, § 23 I., Marineministeriets militære Budget, og § 26 V.—VI. med de der opførte ekstraordinære Militæruddgifter, derimod har man ikke medtaget nogle af de andre Militæruddgifter, vi have, og det uagtet man opgiver, at den Sum, man kommer til, er de samlede Militæruddgifter. Hvad egentlig de Militæruddgifter have gjort, som staa paa de andre Paragraffer, siden de ikke maa regnes med til de samlede Militæruddgifter, ved jeg ikke, men saa meget er vist, at skulle vi have et ærligt Billede af, hvor høje Militæruddifterne ere i Danmark, maa man ogsaa tage de Militæruddgifter med, der staa paa de civile Budgetter.

Det er en anden Ting, dersom man vil drage en Sammenligning mellem Stigningen fra det ene Aar til det andet af vore Militæruddgifter herhjemme, for saa kan man holde sig til de fri Bevillinger alene. Vil man derimod have et Billede af de samlede Militæruddgifter i Danmark, maa man selvfølgelig tage alle Militæruddgifter med, hvad enten de ere Lovkonsekvenser eller ikke, hvad enten de staa opførte paa de civile Budgetter eller ikke.